

[Formanden]

Da der til dispensation kræves, at $\frac{3}{4}$ af de stemmende tilslutter sig forslag herom, er samtykke altså givet.

Man gik da til:

1) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om stop for pris- og indkomststigninger.

(Lovforslag nr. L 186. Fremsat 13/2 79. Første behandling 14/2 79. Betænkning 14/2 79. Anden behandling 16/2 79. Tillægsbetænkning 16/2 79).

Der var stillet 3 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Westh (S):

Der er mellem anden og tredje behandling i det udvalgsmøde, formanden for udvalget indkaldte til, i henhold til forretningsordens § 12, stk. 4, stillet tre nye ændringsforslag. Ændringsforslagene rummer ikke noget nyt i forhold til, hvad der har været drøftet dels i september måned, dels ved lovforslagets behandling i denne uge.

Jeg skal derfor meddele, at vi stemmer imod ændringsforslagene, og at vi anbefaler, at lovforslaget vedtages, som det forelå efter anden behandling.

Askjær Jørgensen (FP):

Til belysning af, om der foreligger noget nyt eller der ikke foreligger noget nyt, bliver jeg nødt til at begynde med at citere fra folketingets forhandlinger fra den 6. september 1978, hvor der står (Folketingstidende 1977-78, sp. 12500):

»Jeg skal først tilkendegive tilfredshed på den socialdemokratiske gruppes vegne med, at handelsministeren over for erhvervsudvalget har tilkendegivet, at man må formode, at den nye HT-takstordning vil kunne realiseres, sådan som det har været planlagt . . . og inden for rammen af prisstoppets administration.«

Det var den nuværende formand for folketingets erhvervsudvalg, der udtrykte sig således i september måned.

I Monopoltilsynets Meddelelser på s. 475 kan man imidlertid læse, at det går stik modsat det, handelsministeren formodede. Altså: sidste gang vi diskuterede disse ting, tog folketinget stilling ud fra, hvad folketingets erhvervsudvalg fik oplyst af handelsministeren. Det har nu vist sig, at det, vi har fået oplyst ad den vej, ikke holder stik, og det mener jeg i allerhøjeste grad betyder, at vi har en ny situation.

Videre sagde hr. Bolvig under folketingets forhandlinger den 6. september 1978 (Folketingstidende 1977-78, sp. 12510):

»Måtte jeg dernæst sige et par ord om det forslag, som på radikal foranledning er stillet foruden af de radikale af fremskridtspartiet og CD, og som drejer sig om de små virksomheder. Også her kan jeg dokumentere en vis sandsynlighed for, at vi har ret, idet monopoltilsynet i den redegørelse, det afgav efter det forrige midlertidige prisstop i vinteren 1976-77, siger:

»Så at sige alle igangværende sager, der foreligger til behandling i henhold til den permanente lovgivning - monopolloven, pris- og avanceloven og licitationsloven - måtte udskydes i kortere eller længere tid, ligesom planerne for de fremtidige arbejdsopgaver, der sædvanligvis udarbejdes for halvårige perioder, måtte suspenderes. Monopoltilsynet konkluderer, at trods alt dette var der alligevel ingen sikker påvisning af, at denne lov havde haft indflydelse på prisudviklingen over de tre måneder.«

Disse ting, som hr. Bolvig henviste til i september måned, fortæller os jo, at når man har en prisstoplovgivning i 3 måneder, kan monopoltilsynet ikke foretage sig andre ting i disse tre måneder. Nu skal det altså ikke bare vare de 5-6 måneder, der er forløbet, det skal vare endnu længere. Det vil sige, at erhvervslivet på en masse områder har brug for, at afgørelser i monopoltilsynet skal fungere i henhold til, hvad monopoltilsynet bestemmer. Nu nærmer vi os den situation, at det er 3 kvartaler, hvori erhvervslivet ikke kan få sine sager behandlet ved monopoltilsynet, fordi vi bliver ved med at forlænge disse prisstoplove.

Jeg skal understrege, at fremskridtspartiet ikke er tilhænger af, at vi har monopoltilsyn